

Mất Duyên

Hàn Mặc Tử

Xuân em hờ hớ đào non
Chàng đã thương thương muốn kết hôn
Từ ấy xuân em càng chín ửng
Ngày ngày giặt lụa bên sông con.

Chàng đã với ai đi tới bờ
Cau trầu, lễ vật ở nhà em
Má em nhận gả không đòi cưới
Thấp thỏm em mừng được tẩm duyên.

Từ ấy sao chàng không trở lại
Vuông tơ em dệt đã gần xong
Mấy lần đổi lá dâu ngoài ngõ
Mấy lượt mong chàng, chàng biết không?
(Gái Quê)